

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 525/2013 w odniesieniu do technicznego wykonania Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu

COM(2013) 769 final – 2013/0377 (COD)

(2014/C 214/09)

Sprawozdawca: **Richard ADAMS**

Parlament Europejski, w dniu 18 listopada 2013 r., oraz Rada, w dniu 10 grudnia 2013 r., postanowiły, zgodnie z art. 192 ust. 1 oraz art. 304 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie

wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 525/2013 w odniesieniu do technicznego wykonania Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu

COM(2013) 769 final – 2013/0377 (COD).

Sekcja Rolnictwa, Rozwoju Wsi i Środowiska Naturalnego, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 12 lutego 2014 r. .

Na 496. sesji plenarnej w dniach 26–27 lutego 2014 r. (posiedzenie z 26 lutego) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny stosunkiem głosów 226 do 5 – 12 osób wstrzymało się od głosu – przyjął następującą opinię:

1. Wnioski i zalecenia

1.1 Wniosek umożliwia i ułatwia techniczne wykonanie istniejących porozumień związanych z protokołem z Kioto. Komitet popiera wniosek w przedstawionym kształcie.

2. Wprowadzenie ogólne

2.1 Protokół z Kioto, zawarte w 1997 r. międzynarodowe porozumienie, zgodnie z którym każdy kraj miał zmniejszyć swoje emisje gazów cieplarnianych, wszedł w życie w 2005 r. Kraje uprzemysłowione zobowiązały się do zredukowania do 2012 r. swoich rocznych emisji CO₂ (mierzonych na podstawie 6 gazów cieplarnianych) o średnio 5,2 % w porównaniu ze stanem z 1990 r. Chociaż od 1990 r. poziom emisji na całym świecie wzrósł o 40 %, protokół z Kioto uważa się jednak za pierwszy – niewielki, ale zasadniczy – postęp w międzynarodowych działaniach.

2.2 Zgodnie z tym protokołem 15 państw członkowskich UE miało w latach 2008–2012 obniżyć swoje łączne emisje o 8 % w stosunku do wartości z 1990 r. i cel ten prawdopodobnie został nawet przekroczony. Także państwa, które przystępowały do UE od 2004 r., muszą ograniczyć swoje emisje o 5 %, 6 % lub 8 %. I również te państwa są na dobrej drodze, by cele te osiągnąć czy wręcz przekroczyć. UE podjęła jednostronne zobowiązanie do zmniejszenia ogólnych emisji gazów cieplarnianych swoich 28 państw członkowskich o 20 % w stosunku do poziomu z 1990 r.

2.3 O ile w latach 1990–2011 unijne PKB wzrosło o 45 %, o tyle poziom całkowitych emisji gazów cieplarnianych obecnych 28 państw członkowskich – wliczając w to także emisje z międzynarodowego lotnictwa, które są objęte jednostronnym zobowiązaniem UE – w 2011 r. był o 16,9 % niższy niż w 1990 r. i ocenia się, że w 2012 r. był niższy o nawet 18 %. Najnowsze prognozy państw członkowskich pokazują, że w 2020 r. poziom całkowitych emisji – w tym i emisji lotniczych – będzie o 21 % poniżej wartości z 1991 r.

2.4 Poprawka dauhańska do Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu ustanawia drugi okres rozliczeniowy protokołu z Kioto od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.

2.5 W drugim okresie rozliczeniowym protokołu z Kioto kontynuowany będzie i ulepszany dotychczasowy kompleksowy system rozliczania emisji w celu zapewnienia przejrzystości działania stron i wypełniania przez nie zobowiązań.

2.6 Wykonanie protokołu z Kioto po 2012 r. wymaga opracowania dla Unii Europejskiej, jej państw członkowskich i Islandii zestawu przepisów dotyczących wykonania technicznego. Niedawne rozporządzenie w sprawie mechanizmu monitorowania nie zawiera podstawy prawnej, która umożliwiłaby Komisji przyjęcie aktów delegowanych w celu wdrożenia przepisów na drugi okres rozliczeniowy. W związku z tym należy odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 525/2013, aby tę niezbędną podstawę prawną zapewnić.

3. Streszczenie wniosku dotyczącego zmiany rozporządzenia

3.1 Wniosek dotyczący rozporządzenia stanowi podstawę dla realizacji szeregu kwestii technicznych poprzez przyjęcie aktów prawnych. Kwestie te to:

- procedury zarządzania jednostkami, takie jak transakcje z udziałem jednostek Kioto (wydawanie, przekazywanie, nabywanie, anulowanie, umarzanie, przenoszenie, zastępowanie lub zmiana daty wygaśnięcia) w krajowych rejestrach Unii Europejskiej, państw członkowskich i Islandii oraz między nimi;
- procedury rozliczania związane z przejściem od pierwszego do drugiego okresu rozliczeniowego, w tym z przeniesieniem nadwyżki jednostek z pierwszego do drugiego okresu rozliczeniowego;
- utworzenie i utrzymywanie rezerwy nadwyżki z poprzedniego okresu oraz rezerwy okresu rozliczeniowego w odniesieniu do każdej strony porozumienia o wspólnej realizacji zobowiązań;
- opłata lub „udział we wpływach” stosowane do wydawania jednostek redukcji emisji (ERU) i do pierwszego międzynarodowego przekazania jednostek przyznanej emisji (AAU) w drugim okresie rozliczeniowym.

4. Uwagi ogólne

4.1 Podsumowując, wniosek pozwoli UE na wdrożenie drugiego okresu rozliczeniowego protokołu z Kioto, umożliwiając wydawanie, przekazywanie i przenoszenie jednostek rozliczeniowych Kioto. Ponadto umożliwi on Komisji podejmowanie decyzji o „aktach delegowanych”. Wniosek umożliwia i ułatwia techniczne wykonanie istniejących porozumień. Komitet popiera wniosek w przedstawionym kształcie.

Bruksela, 26 lutego 2014 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Henri MALOSSE
